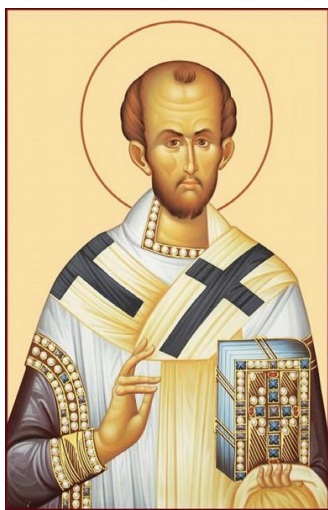

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

DESPRE DEȘERTĂCIUNEA CELOR PREZENTE, IMPORTANȚA CELOR VIITOARE

Sf. Ioan Gură de Aur,
icoană

Să nu creadă cineva că faptul gheenei este numai o amenințare, ci că gheena există cu adevărat, aceasta este învederată din faptele întâmplare aici. Sau nu ți se pare că potopul este simbol al gheenei, potopul, zic, care a nimicuit totul prin apă? „Căci precum în zilele acelea dinainte de potop, oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie” (Matei 24, 38), tot așa era și atunci. A fost prezis și atunci cu mulți ani mai înainte, precum și acum se prezice gheena de trei sute de ani sau și mai mult, și cu toate acestea nimeni nu este cu băgare de seamă, toți consideră faptul acesta ca un mit, toți îl cred ca ceva de râs, nici o frică nu are cineva, nimeni nu plânge, nimeni nu-și bate pieptul. Râul de foc curge în clocote, para îl atâță într-una, iar noi râdem, și ne dezmierdăm, și păcătuim fără sfială. Nimeni nu se gândește la ziua aceea, nimeni nu cugetă că cele prezente trec, că toate acestea sunt momentane, deși, de altfel, lucrurile ne strigă în fiecare zi și ne învederează acest adevăr. Morțile cele mai înainte de timp, schimbările lucrurilor ce se petrec chiar încă trăind noi, bolile și alte multe de acest fel nu ne cumițesc.

Și încă prefacerile acestea le-ar putea vedea cineva petrecându-se nu numai în trupurile noastre, ci chiar în înseși stihiiile lumii. Dar chiar și în diferitele faze ale vârstei noastre, noi în fiecare zi vedem moartea, și nestatornicia vieții este caracterizată pretutindeni prin nestatornicia lucrurilor.

Niciodată nu rămâne iarnă într-una, niciodată vară, nici primăvară, nici toamnă într-una, ci toate trec, zboară și se scurg. Și ce să mai spun? Poate despre flori? Ce voiești? Poate să spun despre demnități, despre împărați, care astăzi sunt și mâine nu sunt? Despre cei bogați? Poate despre clădirile cele strălucite? Poate despre nopți și zi? Ori despre soare sau despre lună? Dar nu se sfârșește și ea? Și chiar soarele nu este eclipsat de multe ori, oare nu se întunecă, oare nu este și el acoperit de nori? Nu cumva poate din cele ce vedem rămâne ceva pentru totdeauna? Nimic, ci numai sufletul din noi, dar iată că tocmai pe dânsul noi îl neglijăm! Avem o mare îngrijire pentru cele ce se prefac într-una, ca și cum pare că ar rămâne, în timp ce pentru suflet, care